

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 34. szám

2017. január 30.

Lesz, nem lesz?

Már szinte lerágott csont, de a kérdés továbbra is az, hogy lesz-e állami szerepvállalás a legnagyobb magyar vasúti árufuvarozó társaságban, az RCH-ban. Mindkét ország sajtója folyamatosan napirenden tartják ezt az ügyet, és fontos tény, hogy a 2008-ban végrehajtott privatizáció óta a MÁV Zrt.-nek nincs árufuvarozó üzletága. Azt pedig mindenki tudja, főleg vasutas körökben, hogy egyik vállalat nem tud létezni a másik nélkül.

Gondoljunk csak a tolatási és vontatási szolgáltatások igénybevételére (mozdonyok, személyzet, tolatási szolgálat) valamint a járműkarbantartás, ingatlanbérlet, az őrzés-védelem, vagy a humán szolgáltatás területén nyújtott szolgáltatásokra. Természetesen azt is meg kell említeni, hogy az RCH fizeti a

pályahasználati bevételek jelentős részét, a cargo a szolgáltatások igénybevételén keresztül 5-6000 vasutas számára biztosít munkát: Éves szinten így a szolgáltatásokért több mint 36 milliárd forintot fizet a MÁV Zrt.-nek. Ha tovább gondoljuk, hogy az RCH az, aki egyedüli kiszolgálója a Paksi Atomerőműnek, Magyar Honvédségnek, Mátrai Erőműnek, de a Magyar Cukor Zrt, az Audi, a Mercedes, a Suzuki, valamint az erdőgazdaságok is kizárólag a céggel szállítanak vasúton, a MOL Nyrt. pedig ötven százalékban ránk bízta forgalmait, akkor jól látszik a vasúti árufuvarozás jelentősége. Megfordítva úgy is mondhatnánk, hogy a fentiek jól mutatják egy magyar tulajdonú vasúti áruszállító cég hiányát. És akkor még nem beszéltünk arról, hogy Záhony-Port Zrt. is a legnagyobb ügyfeleink közé tartozik. De fontos tény az is, hogy az RCH az, mely Magyarországon egyedülként gyűjtő tevékenységet tart fenn, ami az elszállított forgalmának a felét jelenti – mindez a nemzetgazdaság számára is nagyon jelentős.

Meg kell még azt is említeni, hogy a cargo a Magyarországon működő leányvállalatokkal közösen több mint 2600 magyar családnak biztosít megélhetést. De ha ez kevés volna, akkor az

ÖBB AG., valamint a MÁV Zrt. jó kapcsolatát is szóba kell hozni, hiszen a két vasúti társaság ezer szállal, kötődik egymáshoz. A fenti indokok is azt támasztják alá, hogy a magyar államnak mindenképpen szüksége van egy ilyen fajta együttműködésre, akár tulajdonrész szerzésre, mert az mindkét fél számára előnyös lehet, és érdekükben is áll. Ha mindkét félben meg van erre a hajlandóság, akkor segítséget nyújtanak a szakszervezetek is, amiben a Vasutasok Szakszervezete vezető szerepet kíván játszani.

Zubály Bertalan

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonymet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Türelmetlen várakozás

„Oka vagyon mindennek, fiam” – mondta egykor nagyapám, aki bölcs volt, mint minden nagyapa, és persze már nagyon öreg. Ellenben azokkal a kollégákkal, akik hagyják magukat félrevezetni, akár felhergelni olyasmin, amiről kevés ismeretük van. Elég, ha figyelmesek vagyunk a vonaton, vagy a dohányzóban, és máris annyi okosságot hallunk magunkról, a cégről, a szakszervezetekről, amit elég volna megemészteni a következő béremelésig. Pedig még az idein sem vagyunk túl, bár a fény már látszik, és a bölcselkedő kollégák híresztelése ellenére a fény nem a mozdony fényszórója az alagútban.

Szóval sor került végre a munkáltatóval történő egyeztetésre, ami továbbra is bizakodásra ad okot. Leginkább azért, mert bár konkrét egyezés nem született, az érdekvédők javaslataival szemben komoly ellenvélemény nem hangzott el. Sőt, a garantált bérminimum feletti bérosztályokban (10-es kiemeltől a 12-es kiemeltig) külön béremelést lát jónak a szakszervezetünk által is oly sokat vizionált bértorlódások kiküszöbölésére.

Egyetért a munkáltató azzal is, hogy minden váltókezelő, valamint vonat át- és felvevő kapja meg a százhatvanegyezer forintos alapbért, ami előremutató, hiszen az elvándorlás lassításán túl elkerülhetjük az azonos munkát végző kollégák közötti konfliktusokat. Külön említésre méltó, hogy az elkötelezettség és hűség elismeréseként tizenöt éves munkaviszonytól kezdődően ötvenként ötezer forint soron kívüli béremelést járjon, első alkalommal az idej vasutasnapon.

Nagyjából ezek a részletei annak az „általános” béremelésnek, ami idén tizenkét százalékot, jövőre tízet, 2018-ban pedig nyolc százalékot kóstál, ha a január utolsó napjára tervezett újabb VÉT-en szentesítik a fentieket. Hozzá kell még tenni, hogy az idej tizenkét százalékból eddig nyolc látszik alanyi jogon minden vasutasnak a premizált munkakörök kivételével, négy százalék a bértorlódás mérséklését szolgálná, amennyiben így marad a tervezet. Tehát jövő hét kedd estére többet tudunk, egész pontosan azt, hogy milyen közös javaslattal mennek az érdekvédők és a munkáltató a tulajdonoshoz, és február huszadika körül születhet döntés mindezekről.

A türelmetlenség oka természetesen érthető, bár nem újdonság, hogy mifelénk a bértárgyalások lezárása amolyan tavaszélnöknek számít. De hosszú évek óta először van esély arra, hogy nem csak a naptárban, de a vasutasság jövőjében is némi tavaszféle induljon útjára. Nem úgy, persze, amit a bölcselkedő kommentelők ne hagynának szó nélkül, de se baj, legalább tudjuk, kik a vasutasok között azok, akik rossz kocsmában, vagy kamu honlapon tájékozódnak. Kérdés, hogy saját erőből ilyen okosak, vagy segítséget is kaptak bölcsességükhöz? A válasznak is eljön egyszer az ideje, mi addig is maradjunk egészségesen türelmetlenek, és várjuk ki a végét, hátha nekünk lesz igazunk.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Reklám

Anno, mikor még kisgyerek voltam, az volt a szlogen, hogy jó bornak nem kell cégér. Azt is gyakran hallottam, hogy öndicséret egyenlő gyalázat. De ahogy változott a világ és a "rendszerek", rá kellett jönnünk, hogy a jó bornak is kell a cégér, mert különben ma már mindenki csak a kannást inná.

Teltek az évek, szaporodtak a tv csatornák és a reklámok. Persze reklám és reklám között is vannak különbségek. Jelzők hegyeit lehetne sorolni, hogy ki mit, miféle módon próbál a nyakunkba sózni, de az emberek többségében kialakult egy egészséges védekező mechanizmus. Van, aki a reklám idején megy ki egy cigit elszívni (ez nem igazán egészséges), van, egy sörért indul (az orvosok szerint sem ez az igazi megoldás), van, aki egyszerűen átkapcsol egy másik csatornára (lusta disznó, infarktust fogsz kapni, mert még a rizikófaktorért sem kelsz fel a fotelból, ráadásul ott is ugyanaz megy). Szóval tehetünk bármit, a reklámok behálózják az életünket. Azt hihetnének, hogy az internet a megoldás, de ott aztán százszor annyi a reklám, csak győzd bezárni az ablakokat.

Meg kell vallanom valamit: én még néha szeretem is a reklámokat. Az idiotákat főleg.

Látom a hölgyet, ahogy lelkendezik, hogy fogorvosa tanácsára milyen nagy fogápolási szakértő lett, aztán másfél perc múlva, alig más ruhában már mosási szakértőként ajánlja, hogy az illatgyöngyökből tegyünk a mosógépbe egy keveset, vagy jó sokat. Most keveset, vagy jó sokat?

A másik igazi kedvencem az üzemanyag. Lehűtik a motort -40 fokra. Aztán infúziós zacskóban rácsatlakoztatják a szobahőmérsékletű dízelt a motorra, és csodák-csodája a motor beindul! Baromarc! Fordítva próbáld meg, mint az életben!

Ami igazán kicsapja a biztosítékot, csak ezután jön: Társadalmi Célú Hirdetés. Na, ha valami nem hiányzott az életemből, az a TCH. Minden csatornán, minden rádióban óránként többször hallgatunk, látnunk kell, hogy mennyivel jobb nekünk, de az igazi tragédia az, hogy a villanyoszlopokon is látjuk.

Minap egy távoli rokon megállított, hogy mi a csudát raktak már megint a háza elé a villanyoszlopra. Engedelmes diákként elolvastam neki: 318 ezer gyerek naponta 3X ingyen étkezik. .... Ez a sípjel volt. És mi, kisnyugdíjasok meg nézzük, hogy c gyereket tömik, miközben nekünk kenyérre se telik! Csúnyán hangzik, de ez a valóság.

A másik oszlopon mi van? 25%-kal nő a szakmunkás minimálbér! Akkor az unokámat azért vették vissza 6 órás részmunkaidőbe!

Aztán a villámcsapás! A kérdés, amit soha nem várnál: szerinted mibe kerül ez, fiam? Néném, ami a háza előtt van, az a 13. havi nyugdíja.

Negyvennyolc villanyoszlop van az állomásig, tehát sürgősen mennem kellett. Már csak azért is, mert a néném, ha egyszer beszélgetőtársa talál, akkor az illető vagy éhen hal, vagy végelgyengülésben pusztul el (pedig jó fej a vén csaj).

Miközben felkötöttem a nyúlcipőt, "jutott eszembe számtalan szebbnél szebb gondolat": Ha azt a pénzt, amit ezekre a "minek nevezzelek" TCH-ra költenek, a vasutasok bérrendezésére fordítanák, sokkal előrébb tarthatnánk.

De különben tartom magam ahhoz, hogy: Öndicséret, gyalázat!

Márta István

Helyi hírek röviden

Rail Cargo Hungaria Zrt.

Az elmúlt héten egyeztetést kezdeményeztünk a TÜK vezetőnél a Mándok állomáson szolgálatot teljesítő raktárnokok átszólása ügyében, valamint az állomási operatív koordinátorok személyes váltása kapcsán. Már korábban több ízben érveltünk a személyes váltás mellett, tesszük ezt majd e hét keddjén is, a személyes egyeztetésen.

HUMORSAROK

KÜLÖNBSÉG

A kisfiú megkérdi az apját: Mondd, papa, az özvegyasszonyok miért írják oda a nevük mellé azt, hogy özv., a férfiak pedig nem?

– Azért, mert az özvegyasszony tudatni akarja a világgal, hogy újra eladó. Az özvegy férfinak viszont esze ágában sincs újra megnősülni...

FÉL SIKER

A tengerész elmegy az orvoshoz: Segítsen rajtam, doktor úr! Ötvenéves vagyok ugyan, de nem áll fel a férfiasságom.

– Ezen könnyen segíthetünk! – mondja az orvos – itt ez a gyógyszer, vegyen be belőle naponta két szemet. Ettől olyan lesz, mint a hajókötél!

Egy hónap múlva visszamegy a tengerész:

– Na, használt a szer?

– Csak félig. Húzni már lehet, tolni sajnos még nem...

TAPASZTALAT

A szentéletű rabbi elszörnyedve látja, hogy Kohn fedetlen fővel lép be a zsinagógába.

– Hogy tehetsz ilyet, Kohn? Tudod te, milyen iszonyatos bűn kalap nélkül bejönni a templomba?

Ez olyan, mintha a barátod feleségével szeretkeznél.

Kohn kajánul elvigyorodik:

– Kipróbáltam, rabbi, nem ugyanaz!

Balogh Attila